

6,77,4. किंचिज्जीविताशया संश्लिष्टः PĀṆKĀT. 143,7. VID. 222. कृत द्विती-
यमिदमाशाजननम् ÇĀK. 104, 17. न चाकृमाशां कुर्यां ते R. 3, 66, 18. कृताशाश्च
व्रताशाश्च MBh. 3, 1196. आशां कालवर्ता दद्यात्कालं चिद्वेन येनयेत् *er setze
seine Hoffnung auf die Zeit* 1,5629. शिशावस्मिन्नेताः—दधत्याशामिषो ऽस्मा-
न् जीवेदिति KATHĀS. 3, 17. जग्राह — आशां च प्रियसंगमे 9, 67. पूरयित्वा-
र्विनामाशाम् ÇĀNTIC. 2, 21. पूरिताश *d.r. Jmdes Hoffnung erfüllt hat* KATHĀS.
26, 22. आशां नार्हसि मे कृतम् SĀV. 3, 11. आशामिव व्ययगताम् R. 5, 18,
8. आशां प्रतिकृतामिव 21, 11. आशां च सूरद्वियाम्।—वाणेशिच्छेद RAGH.
12, 96. पेनाशाः पृष्ठतः कृताः नैराशयमवलम्बितम् HIT. I, 137. भयाश BHARTṚ.
2, 82. HIT. I, 56. कृताश PRAB. 11, 1. AMAR. 66. निश्चिताशा (*das feste Ver-
langen habend*) स्थितास्मीह चितारेके सकामुना KATHĀS. 25, 142. निराश
adj. f. आ *keine Hoffnung habend, verzweifeln* R. 5, 32, 24. VID. 160.
KATHĀS. 26, 22. mit dem dat.: पुत्रलाभाय MBh. 2, 721. loc.: जीविते 3,
16240. mit der Ergänzung comp.: मनो बभूवेन्दुमतीनिराशम् RAGH. 6, 2.
डराश adj. f. आ *mit dessen Aussichten es schlimm bestellt ist* PRAB. 48,
5. Die *Hoffnung* personif. ist Gemahlin eines Vasu HARIV. 7740. die
Schwiegertochter des Manas PRAB. 89, 16.

आशाकृत (2. आ^० + कृत) adj. *zum Gegenstand der Hoffnung gewor-
den, mit einer Hoffnung auf Erfolg verbunden*: तौ नूनम्—मत्प्रतीक्षी
पियासितौ चिरमाशाकृतां कष्टां तृष्णां संघारयिष्यतः R. 2, 63, 38.

आशाठ m. falsche Schreibart für आयाठ Sch. zu AK. und DvirōpAK.
im ÇKDra.

आशादामन् (आ^० + दा^०) m. N. pr. eines Königs LIA. II, 784.
आशादित्य (आ^० + आ^०) oder आशाक (आ^० + अक) m. N. pr. eines
Commentators Ind. St. 1, 58. Verz. d. B. H. No. 327 — 329.

आशापाल (1. आ^० + पा^०) m. *Hüter der Räume, der Weltgegenden*:
आशानामाशापालाः AV. 1, 31, 1. VS. 22, 19. ÇĀT. Br. 43, 1, 2, 4, 3, 16, 17.
आशापिशाचिका (2. आ^० + पि^०) f. *trügerische Hoffnungen*: सर्वे ऽपि
नो ऽश्रद्धयानाशापिशाचिकां प्राप्य ह्यस्यद्वौ याति PĀṆKĀT. 282, 4.

आशापुर n. N. pr. einer Stadt: आशापुरगुग्गुलु (ÇKDra. u. भूमिगुग्गुलु)
oder आशापुरसंभव m. *eine Art Bdellium* (भूमिगुग्गुलु) RĪĠAN. im ÇKDra.

आशावन्ध (2. आ^० + व^०) m. 1) *das Band der Hoffnung; das Muth-
fassen* (संग्राहस) H. an. 4, 149. MED. dh. 42. — 2) *Spinnewebe* TRIK.
2, 3, 28. H. an. MED. — Beide Bedeutungen hat der Dichter MEGH. 10
vor Augen gehabt.

आशार (von शर = श्रि mit आ) *Obdach*; s. d. folg. W.
आशारिर्षिन् (आ^० + षि^०) adj. *Obdach suchend* AV. 4, 13, 6.
आशाक s. आशादित्य.

आशावत् (von 2. आशा) adj. *der voller Hoffnung ist, auf Etwas oder
Jmd hoffend, vertrauend* HIT. I, 72. बभूवाशावती वाला पुनर्भर्तृसमागमे
MBh. 1, 16164. आशावांस्तेषु (वानरपुंगवेषु) 16221. आशावान्त्याधिमेताय
Suçr. 1, 71, 11.

आशावह (2. आ^० + आ^०) *Hoffnung herbeiführend*, N. pr. eines Soh-
nes des Himmels MBh. 1, 42. eines Vṛshṇi 6999.

आशास्य (von शास् mit आ) adj. *zu wünschen, erwünscht*: अत एव एय-
णीयमाशास्यम् MALLIN. zu KUMĀRAS. 7, 88. n. *Wunsch, Segenswunsch*: आ-
शास्यन्वत्युनरुक्तभूतं श्रेयांसि सर्वाण्य धेनगमुपस्ते RAGH. 3, 34. अनाशास्य
wonach man sich nicht sehnt: अनाशास्यनयो यौ 4, 44.

आशि (von 2. अग्र) *das Essen*: आशये ऽन्नस्य नो देक्षन्मीवस्य शुष्मिष्णः
KAUÇ. 106.

आशित्ता (von शित् mit आ) f. *Lernbegier* VS. 30, 10.
आशित s. u. 2. अग्र im caus. Die Bedeutung *gefrässig* H. 394 ist da-
selbst nicht verzeichnet.

आशितगर्वीन (ungrammat. Bild. von आशित + गो) adj. *wo früher
Kühe geweidet haben* P. 5, 4, 7. AK. 2, 9, 59. H. 964. अरण्यम् P. Sch.
आशितंभव (von आशित + भव) 1) adj. *wovon man satt wird, sättigend*
P. 3, 2, 45. ०व अदनः Sch. Vop. 26, 59. = अनादि H. an. 3, 47. MED. v.
66. — 2) *das Sattsein*, n. P., Sch. Vop. m. H. an. MED.

आशितरु nom. ag. *gefrässig* H. 394 schlechte Lesart für आशित.
आशिन (von 2. अग्र) adj. am Ende eines comp. *essend*: सायंप्रातरा-
शिन् ÇĀT. Br. 2, 4, 2, 6. अमोसाशिन 14, 1, 29. KĀT. Çr. 22, 7, 19. मघा^०
5, 2, 21. M. 2, 118. 3, 109. 158. 285. 11, 72. 218. 12, 71. BHAG. 3, 13. 18, 52.
R. 3, 33, 24. 73, 4. 5, 11, 8. 6, 73, 20. Suçr. 2, 26, 11. PĀṆKĀT. 39, 10. KĀṆ.
69. भित्ताशिव HIT. I, 129. नानाशिव MBh. 3, 13450. अनाशिव 13447. नि-
राशिव 13994.

आशिन (von 1. अग्र) adj. (eig. *erreichend, erlebend*) *betagt* RV. 1, 27, 13.
आशिनम् (von आशु) m. *Geschwindigkeit* gaṇa पृथ्वारि zu P. 5, 1, 123.
आशिर (von शर = श्री mit आ) f. nom. आशीम् P. 6, 1, 36. *Bez. der
Milch, welche dem Soma-Saft zugesetzt wird*, NIR. 6, 8. विष्ठा इतै धेनवौ
डुहृ आशिरं घृतं डुहृत आशिरम् RV. 1, 134, 6. प्रुक्ता आशिरं याचते 8,
2, 10, 11. पुरोक्ताशं यो अस्मै सोमं ररेत आशिरम् 31, 2. नित्ययाशिरा 5. इ-
न्द्राय गावँ आशिरं डुहृहे वृत्रिणो मधु 58, 6. 3, 53, 14. 9, 64, 14. 70, 1. 86,
21. 10, 49, 10. 67, 6. AV. 2, 29, 1 (vgl. mit TS. 3, 2, 8, 5. 6, 1, 8, 5). आशिर-
मवनपत्ति AIR. Br. 3, 27. ÇĀT. Br. 4, 3, 3, 19. KĀT. Çr. 10, 3, 11. 3, 3. धेनु-
शतमाशिरं डुहृति 22, 10, 1. साशिर ÇĀT. Br. 3, 3, 3, 18. — Vgl. गवाशिर,
दध्याशिर, डराशिर, यवाशिर, रसाशिर, समाशिर.

1. आशिर Nebenf. des vorigen W., öfters bei Comment. z. B. Sā.
zu ÇĀT. Br. 3, 3, 3, 18 und in आशिरडुघ ÅÇV. Çr. 12, 8.

2. आशिर (von 2. अग्र) 1) adj. *gefrässig* H. 394, Sch. — 2) m. a) *Feuer*
Up. 1, 52. H. ç. 168. — 2) *ein Rakshas* Up. H. ç. 36. — Vgl. आशर.

आशिर्वाद (1. आशिस् + वाद) m. *Ausdruck einer Bitte*: अथापि स्तुतिरेव
भवति नाशिर्वादः NIR. 7, 3. — Vgl. आशोर्वाद.

आशिषिक adj. von आशिस् P. 7, 3, 51, Sch.
आशिष्ठ s. u. आशु.

1. आशिस् (von शास् mit आ) f. nom. आशीम् P. 6, 4, 34, V Art. 1. Vop.
9, 36. 26, 69. 1) *Bitte, Bittgebet, Wunsch* NAIGH. 3, 21. NIR. 6, 8. सत्या दे-
वेष्वाशिषौ जगाम RV. 1, 179, 6. 3, 43, 2. सत्या भवद्वाशिषो नो अयं 7, 17,
5. मय्याशिरस्तु मयि देवहृतिः 10, 128, 3. 8, 24, 23. 10, 67, 11. VS. 2, 10,
6, 10. 17, 57. 19, 29. इदं सु मे प्रणुत ययाशिषा दंपती वाममंशुतः AV. 14,
2, 9. 4, 25, 7. 5, 24, 1. 26, 9. 8, 9, 25. 26. 11, 8, 27. इन्द्रयं मे वीर्यं मा निर्व-
धीरित्याशिषमेवैतामाशास्ते TS. 3, 1, 8, 3. 5, 2, 2, 1. याममुया कां चाशिषमा-
शासिष्यसे सा ते सर्वा समर्धिष्यत इति ÇĀT. Br. 1, 8, 1, 9. 2, 1, 4, 28. यो वै
को च यज्ञ मतिव आशिषमाशास्ते यजमानस्वैव सा *jede Bitte, welche die
Priester beim Opfer aussprechen, die ist zu Gunsten des Opferers*. (nicht
ihrer selbst) 1, 3, 1, 26. यज्ञो वै देवानामाशीरेव यजमानस्य 2, 3, 4, 5. 6, 3, 2,
3. fgg. 9, 2, 2, 25. 4, 2, 1, 22. 5, 6, 4. NIR. 7, 3. KAUC. 60. स्वधाकारः परा